

Magyarország Alkotmánybírósága

1015 Budapest,

Donáti utca 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <u>UV/1302-4/2015</u>	
Érkezett: <u>2015 AUG 11.</u>	
Példány: <u>1</u>	Küldőiroda:
Melléklet: <u>UM</u> db	<u>H</u>

dr. Kárász János panaszos jogi képviselőjében a 2011. évi CLI. tv. 26.§. (1) bekezdése alapján előterjesztett alkotmányjogi panasz ügyében a T. Alkotmánybíróság IV/1302-3/2015 számú felhívására

hiánypótlási kötelezettségemnek

az alábbiak szerint teszek eleget:

A panaszos részére az Alaptörvény XIII. cikkének (1) bekezdése biztosítja a tulajdonhoz való jogot.

A nyugdíjat az arra jogosult nem szociális rászorultság alapján, hanem a hosszú időn át, a munkabéréből törvényi kötelezettség alapján történő levonás által teljesített befizetések ellenértékéeként kapja, amelyet – már megszerzett vagyoni jogi igényként – megillet az alkotmányos tulajdonvédelem, amelynek korlátozása a közérdekűségi teszt alapján állapítható meg (3048/2013 (II. 28.) AB határozat).

A Tnyv. 83/C. §-ában foglalt, a tulajdonhoz való jog korlátozását előidéző rendelkezés, annak közérdekűségének elfogadása ellenére sem minősül arányosnak, tekintettel arra, hogy az a megszerzett tulajdont teljes mértékben elvonja, egy olyan körülmény miatt – nevezetesen, hogy a nyugdíjra jogosult személy egyébként dolgozik-e, és ha igen, akkor a Tnyv. 83/C. §-ában meghatározott munkakörökben – amely nem releváns kérdés a tulajdonvédelem szempontjából.

A fent előadottak alapján tehát a Tny. 83/C. §-ában foglaltak ellentétesek és sértik a panaszos részére az Alaptörvény XIII. cikkének (1) bekezdése által biztosított jogot, azáltal, hogy a tulajdon, mint alkotmányos alapjog korlátozására vonatkozó szabályokat sértő módon korlátozza az öregségi nyugdíjához való hozzáférést tekintettel arra, hogy az általa a szolgálati ideje alatt megszerzett nyugdíját – munkáltatójának személyére tekintettel – teljes mértékben, végérvényesen elvonja.

A sérelmezett, Alaptörvénybe ütköző jogszabály a panaszost hátrányosan megkülönbözteti pusztán azáltal, hogy ő közszolgálati jogviszonyban áll(t), holott a foglalkoztatónak jogában áll eldönteni, hogy alkalmaz-e öregségi nyugdíjban részesülő személyt vagy sem. Nyilvánvaló, hogy a foglalkoztató nem az életkora, nyugellátása vagy annak hiánya alapján dönt a foglalkoztatásról, hanem a betöltendő munkakörre való alkalmasságot, szakmai ismereteket és tapasztalatot veszi figyelembe. Az adott esetben ez anyagi hátrányt jelent a panaszosnak, hiszen a már megszerzett tulajdonát (a már megszolgált nyugdíját) a jogszabály elvonja, míg más jogviszonyban álló nyugdíjasok esetében ilyen korlátozást a jogszabály nem ír elő.

A fenti kiegészítéssel ismételten kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság visszamenőleges hatállyal semmisítse meg a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. tv. (a továbbiakban: Tny.) 83/C.§-át és a 102/I-102/K. §-ait, mivel azok ellentétesek az Alaptörvény XIII. cikkében írt tulajdonhoz való joggal és az Alaptörvény XV. cikkében írt azon alapelvvel, amely szerint a törvény előtt mindenki egyenlő. Kérem továbbá, hogy a T. Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy a fenti jogszabály az általam, mint felperes által indított, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt 2.M.3380/2014/7 számon indított perben nem alkalmazható.

Jelen beadványomhoz melléklek a jogi képviselő ellátására vonatkozó ügyvédi meghatalmazást.

Budapest, 2015. augusztus 7.

Tisztelettel:

d
k

